

محلات منطقه ما:

ثامن: بالا خیابان، پایین خیابان

دل شکسته بی جواب نمی ماند

سرایران به زیارت بیاورد، با هواداری خود امام رضا(ع) راهی زیارت می شود و این روزها که بارگاه آقا را از نزدیک دیده است، با چشمانی اشک بار می گوید: «دخترم، منم مشدی از دنیایم رم!»

تلویزیون در روستای «آوک» جهرم شروع می شود، از روزی که تلویزیون تصویر بارگاه امام رضا(ع) را نشان داده است. از همان روزی که آن تصویر گنبد طلا هوای زیارت را به سرش می اندازد و او که حسرت زیارت به دل شکسته اش چنگ انداخته بود، قاب تلویزیون را بوسه باران می کند و می گوید: «آقامن رو حسرت به دل از دنیا نبر.»

حوریه خانم بعد از آن چند روزی بادل شکسته پشت به پشت هر نمازش با سلامی به امام رضا(ع) از دل شکسته اش و اینکه آخرین آرزویش «مشدی» شدن است، می گوید: «یک روز اول وقت تلفن خانه زنگ خورد. پشت خط آقایی بود که گفت اسم شما در فهرست اعزامی ها به مشهد آمده است. خودت توان رفتن داری؟ آخر هفته می خواهم بفرستیمت به زیارت.»

او که به قول خودش کس و کاری نداشت تا او را از آن

فاطمه شوشتری این روزها گویی عاشق تر شده ایم؛ به قدری که می توانیم ابری باشیم و بر همه جهان باریم. آن هم به یاد آشنای کوچه های خراسان. مانند حوریه خانم که در گرگ و میش هوای سرد صبح این روزها رویه گنبد طلا می نشیند و یک تلنگر که به احساسش بزنی، اشک هایش همان جاز پشت پلک هایش تند تند جاری می شود روی چین و چروک های صورتش و خودت هم با اومی باری برای بغضی که چنگ می اندازد به گلویت. حوریه خانم یکی از میلیون ها زائر این روزهای آقاست که برای شهادت امام رضا(ع) خودش را از روستایی که احتمالاً اسمش را هم نشنیده اید، به مشهد رسانده است تا قبل اینکه به شناسنامه اش مهر «باطل شد» بخورد، به قول خودش «مشدی» شود.

از پشت قاب تلویزیون بو سیدمش

قصه حوریه نصیری ساده است و از یک قاب

مدیر عامل: سید میثم موسوی مهر
سر دبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
دبیر شهر آرا محله: فاطمه خلخالی استاد
دبیر شهر آرا محله منطقه ثامن: فاطمه شوشتری
تلفن شهر آرا محله منطقه ثامن: ۳۲۲۱۸۲۶۸

شماره پیامک: ۳۰۰۵۷۲۸۹
دفتر منطقه ثامن: خیابان کاشانی، کاشانی ۱۲، پلاک ۲۳
پست الکترونیک:
mahallesamen@shahrara.ir
کانال شهر آرا محله: @ShahraraMahaleh
دریافت نسخه الکترونیک شهر آرا محله از:
shahraranews.ir

کوچه حمام بهاء التولیه (رضوان ۱۳)

محله بالا خیابان

رضوان ۱۳ حمامی بزرگ داشت به نام «بهاء التولیه» که از موقوفات کارگزار آستان قدس بود. این حمام تا پانزده سال قبل دایر و محل مراجعه بود. به دنبال این، مردم کوچه را به همین نام می شناختند.

حیطه وقفی علی خیاط

شوشتری | دویست سال قبل، وقتی علی خیاط بخشی از زمین های تهیل محله را خرید، هنوز کشاورزی بیخ گوش مردم این محدوده جریان داشت. او همان زمان زمین هایش را در رضوان ۱۳ به باغچه تبدیل کرد و مردم آن را به «حیطه

علی خیاط» می شناختند. قبل از فوتش هم وقفشان کرد با شرط اینکه تا سی سال به ازای متری یک قران به مردم اجاره داده شود و پولش در تابستان برای خرید یخ سقاخانه اسماعیل طلا صرف شود. بعد از آن هم با ساخت خانه، دست نیازمندان گرفته شود. با همین نیت خانه های زیادی ساخته می شود. که در طرح نوسازی، بخشی خراب شده است.

حاج آقا ناصر فارسی متولد ۱۳۱۶ و حافظه زنده تهیل محله است. او می گوید: روزی از جلو در همین خانه ای که الان زندگی می کنم، گذشتم و جذب درختانش شدم. از امام حسین(ع) خواستم این خانه را برای هیئت داری نصییم کند. الان سال هاست که در همین خانه پای درختانش روضه حضرت زینب(س) می گیرم.

جواد علیزاده، از اهالی قدیمی این کوچه، آشنای همه در محل است و به عنوان نماد اخلاق می شناسندش. او با کم شدن جمعیت و ماندن پیرها، هر روز به این افراد سر بزند.

